Nom: ..... **Data:** .....

CASA NOSTRA ESCOLA

COMPRENSIÓ LECTORA. LA LLEGENDA DE SANT JORDI

M'han dit que a la vostra escola us agrada ajudar als altres. Per aquesta raó voldria demanar-vos un favor. Necessito que m'aconselleu perquè he de prendre una decisió molt important. Us explico el que em passa.

Vaig néixer fa mil nou-cents anys, per tant es pot dir que encara sóc un drac jove. Com tots els de la meva espècie, quan arribem als mil cinc-cents anys, hem de passar-ne cinc-cents més, tots sols, és el nostre costum. Ja porto quatre-cents anys vivint sol, i només me'n falten cent més per poder tornar a casa i formar la meva pròpia família.

Bé, doncs en un principi tot anava perfectament per aquestes terres solitàries on estic, però des de fa uns anys van començar a aparèixer uns animals que s'anomenen a ells mateixos "persones". Es van establir en una clariana del bosc. Com els meus adults em van ensenyar, jo vaig ser molt respectuós amb aquests nous veïns, tot i que veia com anaven destrossant el bosc i embrutant-ho tot per allà on passaven.

Poc a poc, ocupaven més territori. A mi no em molestaven perquè el bosc era immens i jo em puc desplaçar fàcilment a distàncies enormes. Això no ho podien fer els animalets que originàriament vivien al bosc. Van ser ells els que venien a mi a queixar-se, a dir-me que les "persones" els perseguien, els caçaven i fins i tot se'ls menjaven! Tot i que sóc molt tolerant amb els costums dels altres, em costa entendre que uns animals es mengin els uns als altres. Jo sóc vegetarià.

Així doncs, vaig decidir anar a parlar amb les "persones" a aquell lloc tan estrany on vivien i que li deien "ciutat". Quan m'apropava a una de les entrades, les "persones" fugien corrent i xisclant. Vaig accelerar el meu vol perquè pensava que necessitaven ajuda i quan més m'acostava, més fort cridaven i corrien. Al final vaig comprendre que fugien de mi, em tenien por. Vaig aterrar en sec i per mala sort vaig destrossar unes construccions anomenades "muralles". Els vaig dir que no tinguessin por, però encara corrien més. És clar, no entenien el meu llenguatge! Total, que vaig decidir marxar i deixar que es calmessin.

Uns dies després em vaig trobar un bon grapat d'animals que es diuen "vaques". Totes estaven lligades. Em vaig apropar per curiositat i al veure'm em suplicaven que no me les mengés. Els vaig explicar que jo era vegetarià, que no els faria res. Llavors es van tranquil·litzar i, mentre les alliberava, em van explicar que les "persones" es pensaven que jo era dolent; i que per evitar que els ataqués, el que més manava, que es deia "rei", va ordenar que em portessin menjar, és a dir, a elles, les vaques. Un cop alliberades em van demanar protecció, doncs les "persones" les maltractaven i fins i

LIVEWORKSHEETS

tot, se les menjaven. Les vaig acompanyar a l'altra punta del bosc, allà ens vam acomiadar.

Aquests fets es van anar produint cada dues setmanes. Cada cop eren més les vaques alliberades. De tant en tant anava a visitar-les, perquè m'havia compromès a protegir-les, i em rebien com a un heroi. Fèiem una festa a la què eren invitats tots els animalots i animalets del bosc.

I vet aquí que un dia ja no eren vaques el que em vaig trobar al lloc de pasturatge, eren "persones". Igual que les vaques estaven lligades i no paraven de xisclar i plorar, quan vaig aconseguir calmar-les, van començar a entendre el meu llenguatge, perquè quan s'està nerviós no s'entén res, ni s'escolta. Em van explicar que eren "esclaus" i que el "rei" havia manat oferir-les en sacrifici donat que ja no quedaven més vaques. Jo no acabava d'entendre a les "persones" que no només esclavitzaven a d'altres animals sinó que també s'esclavitzaven entre ells mateixos. També em van dir que tothom explicava coses terribles de mi: que era una bèstia ferotge, que llençava foc per la boca, que era malvat... i coses pitjors.

Un cop alliberats em van demanar que per favor els mostrés un lloc on fugir, ja que no volien tornar a ser esclaus. Tot trist pel que m'havien explicat, els vaig dur sobre meu fora del bosc. Un dels esclaus, però va voler tornar a la ciutat a buscar la seva estimada. Em va dir que es deia Joan. Uns dies després el vaig tornar a veure. Anava acompanyat d'una "princesa" que es feia dir Rosa. Em van explicar que havien fugit perquè s'estimaven i que, per fer-ho, en Joan havia dit una mentida al "rei". Li havia dit que el drac, és a dir jo, exigia la sang de la noia més bonica de la ciutat i aquesta noia era la Rosa, així que havien tingut l'excusa perfecta per fugir tots dos. Això em va fer enfadar, ja era prou que les persones pensessin coses dolentes de mi per desconeixement, que a més, s'aprofitessin d'aquesta ignorància. Els vaig renyar i els vaig fer veure que el que m'havien fet estava malament.

De sobte, va aparèixer una altra "persona". Anava sobre d'un cavall i tot ell enlluernava. En veure'ns es va apropar. Em va dir que es deia Sant Jordi i que venia a alliberar a la ciutat d'un drac ferotge, és a dir, de mi. Vaig explicar-li que jo no volia fer mal a ningú, ni a ell, malgrat que vingués amb ganes de baralla. També li vaig explicar que jo era invulnerable i, que per aquest motiu, profundament pacifista, seria imperdonable abusar de la meva superioritat, sobretot quan estic convençut que la violència no soluciona res.

Vaig explicar-li el meu punt de vista i la Rosa també li va aclarir alguns malentesos. Així va ser com Sant Jordi em va proposar una solució: pensava que seria una bona idea que jo tornés a casa meva, sense que haguéssim de lluitar ni ningú acabés ferit. En Joan i la Rosa podrien tornar a la ciutat contant que entre Joan i Sant Jordi havien

LIVEWORKSHEETS

mort el drac i alliberat la princesa i la ciutat. D'aquesta manera es podrien casar i no haurien de fugir. Ells farien que l'esclavitud s'acabés i que es respectessin tots els animals del bosc. I en aquestes em trobo que no sé si creure'ls i fer el que diu Sant Jordi, encara que jo quedi com el dolent de la història o utilitzar la meva força, fer-los fora a tots i expulsar-los del bosc. Què em recomaneu?

ABANS DE LLEGIR

1. Observa aquest conte sense llegir-lo: fixa't en el títol, mira la fotografia. Intenta deduir la informació del text.

Què creus que explicarà?

.....

.....

.....

DURANT LA LECTURA

2. Llegeix atentament el text. Mentre llegeixes:
   - Intenta visualitzar la informació que llegeixes.
   - Si no entens una paraula, subratlla-la.

DESPRÉS DE LLEGIR

3. Per què viu sol el drac?

.....

4. El drac no es menja les vaques que li porten les persones perquè....

.....

5. Quina proposta li fa Sant Jordi al drac?

.....

.....

LIVEWORKSHEETS

6. Quina diferència hi ha entre com es mostra el drac a la llegenda tradicional i com és en aquesta?

.....

.....

.....

.....

7. Ordena els textos en l'ordre correcte segons el que has llegit.

A	B	C	D
Sant Jordi proposa una solució al drac: ell quedarà com el dolent però podrà viure tranquil.	El drac està complint amb el seu costum i els humans arriben i pertorben la seva tranquil·litat.	En Joan, un dels esclaus, torna per buscar la seva estimada.	El drac ajuda els animals que li donen per menjar a fugir de les persones.

.....

8. La història acaba amb una demanada del drac, què li recomanaries que fes?

.....

.....

.....

.....

.....

LIVEWORKSHEETS